

**RECHTBANK DEN HAAG, KAMER VOOR KANTONZAKEN,
Zittingsplaats Den Haag**

Heden de

tweeduizendvierentwintig,

ten verzoeken van de heer [REDACTED] BROUWER (hierna: Brouwer),
wonende aan de [REDACTED], Almere, die te dezer zake mr. [REDACTED],
wonende aan de [REDACTED], tot gemachtigde stelt,
zulks met recht van vervanging, alsmede op laatstgenoemd adres stukken wenst te
ontvangen;

Heb ik:

**KRACHTENS DE DAARTOE VERSTREKTE LAST VAN DE KANTONRECHTER IN KORT
GEDING GEDAGVAARD**

DE OPENBARE RECHTSPERSOON DE STAAT DER NEDERLANDEN, in het bijzonder
het Ministerie van Justitie en Veiligheid (hierna: de Staat), waarvan de zetel is gevestigd
te Den Haag, ex artikel 48 Rv. mijn exploit doend aan het parket van de Procureur-
Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden gevestigd te Korte Voorhout 8, 2511 EK 's-
Gravenhage Zuid-Holland en afschrift daarvan latend aan:

OM

Op 30 april tweeduizendvierentwintig, des middags om 15:00 uur, vertegenwoordigd
door een advocaat of gemachtigde, te verschijnen in kort geding ten overstaan van de
kantonrechter bij de Rechtbank Den Haag, Kamer voor Kantonzaken, zittingsplaats Den
Haag, zitting houdend in het Paleis van Justitie, Prins Clauslaan 60, 9295 AJ, Den Haag;

AANZEGGINGEN

Daarbij heb ik gedaagde het volgende aangezegd:

dat, indien gedaagde niet uiterlijk op de eerste of op een door de kantonrechter nader
bepaalde roldatum vertegenwoordigd door een advocaat of gemachtigde verschijnt en de
voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de kantonrechter de eis
bij verstek zal toewijzen, tenzij deze hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt;

dat van gedaagde bij verschijning in de procedure geen griffierecht zal worden geheven;

TENEINDE

Eiser te doen horen op de volgende gronden.

I. PARTIJEN

1. Eiser in deze zaak is Brouwer.

2. Gedaagde in deze zaak is de Staat.

II. INLEIDING

3. Brouwer heeft een verzoek ingediend bij de afdeling persvoorlichting van het Gerechtshof te Den Haag om namens Potkaars, <https://potkaars.nl>, audiovisuele opnames te maken van de regiezitting van 22 mei 2024 in de strafzaak in hoger beroep tegen Willem Engel. Dit verzoek is slechts in zeer beperkte mate ingewilligd
4. Brouwer is van opvatting dat deze beslissing onterecht is genomen en komt daartegen in het geweer.

III. FEITEN

5. Per e-mail van 5 oktober 2023 deed Brouwer, die van goede reputatie is en reeds talrijke malen eerder audiovisuele opnamen namens Potkaars maakte gedurende rechtszittingen in het Paleis van Justitie te Den Haag, waaronder regiezittingen, aan de afdeling persvoorlichting van Gerechtshof Den Haag een verzoek om namens Potkaars audiovisuele opnamen te mogen maken van de regiezitting van 12 oktober 2023 in de strafzaak tegen Willem Engel (hierna: Engel) in hoger beroep. Zie **PRODUCTIE 1**.
6. Per e-mail van 11 oktober 2023 vernam Brouwer, zonder enige motivering, van de beslissing dat hem voor de regiezitting van 12 oktober 2023 slechts beperkte toestemming was verleend (hierna: de Beslissing), namelijk om enkel:
 - a. beeldopnamen te maken van de opkomst van het hof;
 - b. het hof, bestaande uit de raadsheren en de griffier, in beeld te brengen;
 - c. beeldopnamen te maken met één camera op statief vanuit een vast camerapunt; en
 - d. geluidsoptnamen te maken van de voordracht door de advocaat-generaal.Deze e-mail bevat voorts, hoewel hier niet in geschil, nog het volgende, namelijk om enkel:
 - e. achteraf deze beeld- en geluidsoptnamen te publiceren, omdat een live-uitzending niet is toegestaan; en
 - f. beeld en geluidsoptnamen zonder persoonsnamen te publiceren.Zie **PRODUCTIE 2**.
7. Publicatie van de Beslissing, laat staan de motivering ervan, op www.rechtspraak.nl, als voorgeschreven in de Persrichtlijn, bleef daarna geruime tijd uit. Zie **PRODUCTIE 3**.
8. De regiezitting van 12 oktober 2023 werd onderbroken door een wrakingsverzoek. De regiezitting zal worden hervat op 22 mei 2024.
9. Tijdens de regiezitting van 12 oktober 2023 werd ter plekke de motivering voor de Beslissing verstrekt en nog een uitbreiding op de Beslissing gegeven, namelijk dat het ook was toegestaan om van de bijdragen van Engel tot en met de voordracht door de advocaat-generaal beeld- (en dus kennelijk geen geluids)opnamen te maken (hierna: de uitbreiding), zoals hoorbaar in 11:34 tot en met 12:25 van de geluidsoptname van de zitting: <https://www.youtube.com/watch?v=o3foGxP7pgE>. Verder is daarin te horen dat de Voorzitter, kennelijk sprekend over verdachte, meldt dat er, volgens verdachte, geen bezwaar is om deze "(...) in beeld te brengen." Vervolgens meldt de voorzitter: "Die opnamen kunt u ook maken" en "na de voordracht van de zaak dan gaan alle camera's en audiovisuele apparatuur uit."

10. Op 13 oktober 2023 is desgevraagd schriftelijke bevestiging verstrekt aan Brouwer dat, in afwijking van de uitbreiding, van de bijdragen van Engel tot en met de voordracht van de advocaat-generaal geluids (en dus geen beeld)opnamen mochten worden gemaakt. Zie **PRODUCTIE 4**.
11. Ook in de uitspraak van het Gerechtshof Den Haag (wrakingskamer), 25 oktober 2024, ECLI:NL:GHDHA:2023:2028, r.o. 10, wordt melding gemaakt van de motivatie en de uitbreiding op de Beslissing, zij het dat daarin zowel in strijd met de uitbreiding als met de (daarvan afwijkende) schriftelijke bevestiging wordt gesteld dat er toestemming zou zijn uitgesproken voor audiovisuele opnamen van Engel:

Uit het proces-verbaal van de zitting blijkt dat het hof toestemming heeft gegeven voor het maken van beeld- en geluidsopnamen van onderdelen van de zitting, te weten beeldopnamen van de opkomst van het hof en audio-opnamen van de voordracht van de advocaat-generaal. Ook voor het maken van beeld- en audio-opnamen van verzoeker [om wraking, namelijk Engel] is, na toestemming van verzoeker zelf, toestemming verleend. Het hof heeft beslist dat na de voordracht van de zaak alle audiovisuele apparatuur dient te worden uitgeschakeld. Voor die beslissing is bepalend geweest de omstandigheid dat de zitting een regiezitting betreft, waarop geen feitenbehandeling zal plaatsvinden (grond i).

12. Per aangehechte brief bij de e-mail van 18 december 2023 verzocht Brouwer aan de afdeling persvoorlichting van Gerechtshof Den Haag om alsnog toestemming om integraal audiovisuele opnamen te mogen maken van het vervolg van de regiezitting op 22 mei 2024. Daarbij gaf Brouwer te kennen dat tijdens de regiezitting door de voorzitter van de zittingscombinatie (hierna: de Voorzitter) op 12 oktober 2023 de volgende motivering voor de Beslissing was gegeven: "Er vindt geen feitenbehandeling plaats. We gaan het hebben over de onderzoekswensen en ja, het belang van openbaarheid weegt zwaar, maar in dit verband, in deze zitting, is het beperkt en dat is de beslissing." Zie **PRODUCTIE 5**. Beluister voor het citaat tevens 12:47 tot en met 12:58 van de geluidsopname van de zitting: <https://www.youtube.com/watch?v=o3foGxP7pgE>
13. Per aangehechte brief bij de e-mail van 23 december 2023 diende Brouwer een klacht in bij het Gerechtsbestuur van Gerechtshof Den Haag. Deze klacht valt in vijf onderdelen uiteen:
1. het ontbreken van de motivering bij de afwijzing is in strijd met de Persrichtlijn;
 2. de beperkte toestemming maakt evenwichtige verslaggeving onmogelijk, omdat met betrekking tot de inhoudelijke behandeling slechts een geluidsopname van de voordracht van de advocaat-generaal is toegestaan – dat is maar één helft van het verhaal;
 3. een motivering van de afwijzing die slechts ter zitting wordt gegeven is onvoldoende;
 4. het niet terstond nadien opnemen van de Beslissing en de motivering daarvan op www.rechtspraak.nl is in strijd met de Persrichtlijn; en
 5. de werkwijze van de afdeling communicatie laat te wensen over.
- Zie **PRODUCTIE 6**.
14. Op 1 februari 2024 deed de President van het Gerechtsbestuur van Gerechtshof Den Haag (hierna: de President) uitspraak in de klacht, namelijk op de volgende klachtonderdelen:
1. de motivering ontbrak niet, maar werd vanwege de korte tijd tussen de beslissing en de zitting (1 dag) pas tijdens de zitting gegeven;

2. het gerechtsbestuur is op grond van artikel 26 (lid 4) RO niet bevoegd om te treden in een beslissing van de Voorzitter;
3. ibidem;
4. drie maanden laten verstrijken zonder dat de Beslissing en motivering op www.rechtspraak.nl staan is inderdaad in strijd met de Persrichtlijn; publicatie dient daarom alsnog z.s.m. te gebeuren;
5. Op sommige onderdelen had de werkwijze van de genoemde afdeling zorgvuldiger gekund.

Zie **PRODUCTIE 7**.

15. Op www.rechtspraak.nl is als gevolg van de uitspraak van de President de Beslissing alsnog in februari 2024 gepubliceerd met de volgende tekst: "Er is toestemming verleend aan Potkaars.nl om beeld- en geluidsopnamen te maken van onderdelen van de zitting, te weten beeldopnamen van de opkomst van het hof en audio-opnamen van de voordracht van de advocaat-generaal. Voor het maken van verdere opnamen is geen toestemming verleend, nu het een regiezitting betreft, waarop geen feitenbehandeling plaatsvindt. (...)" Zie **PRODUCTIE 8**. Opmerkelijk is dat de laatste zin in strijd is met de uitbreiding.
16. Op 13 februari 2024 verzocht Brouwer weer per brief, ditmaal aan de Voorzitter via de afdeling persvoorlichting van het Gerechtshof Den Haag, om de Beslissing te heroverwegen en om alsnog integrale audiovisuele opnamen te mogen maken van het vervolg van de regiezitting op 22 mei 2024. Daarbij wees Brouwer er onder meer op dat de Voorzitter bij zijn afwijzing om delen van de zitting op te nemen volgens artikel 3.8 van Persrichtlijn de verplichting heeft dit te motiveren als daarin omschreven: "Hierbij weegt hij het belang van de openbaarheid af tegen onder andere onderstaande belangen." Brouwer merkte vervolgens op dat niet uit de gegeven motivering blijkt dat dit is gebeurd. Zie **PRODUCTIE 9**.
17. Op 13 februari 2024 verzocht Brouwer eveneens per brief, ditmaal aan de President, om de Beslissing te heroverwegen omdat deze onder meer, als na drie maanden alsnog gepubliceerd op www.rechtspraak.nl, nog altijd geen blijk gaf van een afweging van het openbare belang enerzijds tegen een ander relevant belang/andere relevante belangen anderzijds, zoals voorgeschreven in artikel 3.8 van de Persrichtlijn. Zie **PRODUCTIE 10**.
18. Op 28 februari 2024 liet de afdeling persvoorlichting van het Gerechtshof Den Haag, namens de Voorzitter weten, dat de opkomst van het hof en de voordracht van de advocaat-generaal al hadden plaats gehad op 12 oktober 2023, zodat derhalve verdere opnamen op 22 mei 2024 niet zijn toegestaan. Zie **PRODUCTIE 11**.
19. Op 10 maart 2024 liet de vice-voorzitter van het gerechtsbestuur van het Gerechtshof Den Haag per brief weten dat het gerechtsbestuur bij de beoordeling van de President blijft, als per brief van 1 februari 2024 gecommuniceerd, en dat de klacht hiermee is afgesloten. Zie **PRODUCTIE 12**.

IV. STELLINGEN EN GRONDEN

IV.I. Het recht op een eerlijk proces is in het onderhavige geval geschonden

20. Uit artikel 3.8. van de Persrichtlijn volgt een motiveringsplicht bij afwijzing van een verzoek tot beeld- en geluidsopnames van delen van een zitting, als in geval van de Beslissing, waarbij het belang van openbaarheid tegen een ander relevant belang of andere relevante belangen dient te worden afgewogen:

Als de rechter een verzoek voor het maken van beeld- en geluidsopnames van delen van een zitting en/of rechtstreekse uitzending afwijst, zal hij dit motiveren. Hierbij weegt hij het belang van de openbaarheid af tegen onder andere onderstaande belangen: het maken van beeld- en geluidsopnames mag geen belemmering vormen voor een goede rechtspleging (bijvoorbeeld voor de waarheidsvinding); de privacy van de procesdeelnemers moet zijn gewaarborgd; een ordelijk verloop van de zitting moet voldoende zijn gegarandeerd; de veiligheidsaspecten moeten voldoende gewaarborgd zijn. Het gerecht publiceert de beslissing en motivering zo spoedig mogelijk op www.rechtspraak.nl.

21. Uit vaste rechtspraak van het EHRM blijkt dat rechters op grond van artikel 6 EVRM op adequate wijze de reden van hun oordeel dienen te vermelden. Daarbij hoeft niet gedetailleerd te worden ingegaan op elk argument, maar uit de onderbouwing moet wel blijken dat de essentiële onderdelen van de beslissing zijn geadresseerd, waarbij een expliciet en specifiek antwoord dient te worden gegeven op alle argumenten die beslissend zijn voor de uitkomst. In geval van inbreuk op rechten die door het EVRM worden beschermd is een automatische en stereotypische redengeving onvoldoende. Zie in dit verband EHRM (Gc), 11 juli 2017, appl 19867/12 (Moreira Ferreira v. Portugal), par. 84:

*The Court also reiterates that according to its established case-law reflecting a principle linked to the proper administration of justice, judgments of courts and tribunals should adequately state the reasons on which they are based. The extent to which this duty to give reasons applies may vary according to the nature of the decision and must be determined in the light of the circumstances of the case (see *García Ruiz v. Spain* [GC], no. [30544/96](#), § 26, ECHR 1999-I). Without requiring a detailed answer to every argument advanced by the complainant, this obligation presupposes that parties to judicial proceedings can expect to receive a specific and explicit reply to the arguments which are decisive for the outcome of those proceedings (see, among other authorities, *Ruiz Torija v. Spain*, 9 December 1994, §§ 29-30, Series A no. 303-A, and *Higgins and Others v. France*, 19 February 1998, §§ 42-43, Reports of Judgments and Decisions 1998-I). Moreover, in cases relating to interference with rights secured under the Convention, the Court seeks to establish whether the reasons provided for decisions given by the domestic courts are automatic or stereotypical (see, *mutatis mutandis*, *Paradiso and Campanelli v. Italy* [GC], no. [25358/12](#), § 210, ECHR 2017). Furthermore, the Convention does not require jurors to give reasons for their decision and Article 6 does not preclude a defendant from being tried by a lay jury even where reasons are not given for the verdict. Nevertheless, for the requirements of a fair trial to be satisfied, the public, and above all the accused, must be able to understand the verdict that has been given (see *Lhermitte v. Belgium* [GC], no. [34238/09](#), §§ 66 and 67, ECHR 2016).*

22. Ter onderbouwing voor de Beslissing wordt slechts aangegeven dat er gedurende de regiezitting geen feitenbehandeling plaatsheeft, maar onderzoekswensen worden behandeld en dat het belang van openbaarheid daarom beperkt is. Hieruit wordt echter niet de vereiste afweging tussen het belang van openbaarheid tegenover een ander relevant belang/andere relevante belangen kenbaar, zoals artikel 3.8 van de Persrichtlijn voorschrijft.
23. Daarbij blijkt uit deze motivering noch waarom met het behandelen van onderzoekswensen geen of slechts een minder zwaar wegend openbaar belang gemoeid zou zijn, noch waarom enkel de feitenbehandeling van de zaak in het openbaar belang zou zijn. Het wel of niet toewijzen van een verzoek om getuigen

te horen als onderdeel van de onderzoekswensen is immers geen onbetekende formaliteit, maar kan een bepalend verloop hebben voor een rechtszaak. Zonder nadere motivering valt hier dan ook niet in te zien dat het journalistieke belang om dit audiovisueel te verslaan en daarmee het openbare belang zou ontbreken of minder zwaar zou wegen.

24. Tevens dient erop te worden gewezen dat de gegeven motivering in het onderhavige geval het kenmerk van een automatische en stereotypische redengeving vertoont en daarom niet kan volstaan.
25. Ook ontbreekt zelfs ook maar de minste motivering bij de Beslissing waarom enkel:
 - a. beeld- (en dus geen geluids)opnamen mogen worden gemaakt van de opkomst van het hof;
 - b. het hof, bestaande uit de raadsheren en de griffier, daarbij in beeld mogen worden gebracht;
 - c. beeldopnamen mogen worden gemaakt met één camera op statief vanuit een vast camerapunt;
 - d. geluids- (en dus geen beeld)opnamen mogen worden gemaakt van de voordracht door de advocaat-generaal;
26. Het gebrek aan motivering bij de Beslissing klemt eens te meer voor zover in de Beslissing is bepaald dat enkel beeld- (en dus geen geluids)opnamen mogen worden gemaakt. Uit dit onderdeel van de Beslissing blijkt dat op grond van uitzonderlijke omstandigheden is afgeweken van de hoofdregel. In artikel 3.5.1. van de Persrichtlijn staat immers: "Journalisten kunnen tijdens strafzittingen in ieder geval beeld- en geluidsopnames maken van de opkomst van de rechtbank, de opening van de zitting door de voorzitter (...) behoudens uitzonderlijke omstandigheden." Bij uitzonderlijke omstandigheden mag worden verwacht dat nader wordt gemotiveerd waarom hier sprake van is. Dat is hier nagelaten.
27. Overigens blijkt uit het feit dat de Voorzitter ter zitting volgens de geluidsopname van de regiezitting, de afdeling persvoorlichting van het Gerechtshof Den Haag na afloop van de regiezitting alsmede de wrakingskamer elk voor zich een andere opvatting koesteren over de precieze inhoud van de ter zitting gegeven toestemming om opnamen van Engel te maken, dat zonder adequate onderbouwing van de uitbreiding waarin de essentiële onderdelen van de uitbreiding voldoende specifiek worden geadresseerd, niet alleen het recht van Brouwer op een eerlijk proces en zijn mogelijkheid tot het doen van evenwichtige verslaggeving wordt gefnuikt, maar dat dit willekeurig in de hand werkt doordat in de praktijk niemand meer weet waar hij of zij aan toe is.
28. Kortom, helder is dat de gegeven niet adequaat genoemd kan worden omdat essentiële onderdelen van de Beslissing niet zijn geadresseerd, laat staan dat een expliciet en specifiek antwoord is gegeven op alle argumenten die beslissend zijn voor de uitkomst. Ook wordt uit de motivering van de Beslissing geen belangenafweging kenbaar, zoals in artikel 3.8 van de Persrichtlijn wordt voorgeschreven. Daarmee is het recht op een eerlijk proces in het onderhavige geval geschonden.
29. Het restant van deze paragraaf (IV.I) is alleen van toepassing mocht tegen de Beslissing geen beroep op een rechter meer openstaan of hebben opengestaan. Volgens vaste rechtspraak staat het gesloten stelsel van rechtsmiddelen er in beginsel aan in de weg dat de juistheid van een rechterlijke beslissing tot onderwerp van een nieuw geding wordt gemaakt en door de burgerlijke rechter wordt getoetst. Deze regel lijdt slechts uitzondering indien (i) bij de voorbereiding van een rechterlijke beslissing zo fundamentele rechtsbeginselen zijn

veronachtzaamd dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling als bedoeld in artikel 6 EVRM niet kan worden gesproken, en (ii) tegen die beslissing geen rechtsmiddel openstaat of heeft opengestaan, namelijk als bepaald in Hoge Raad 3 december 1971, ECLI:NL:HR:1971:AB6788, NJ 1972, 137 Hotel Jan Luyken/Staat.

30. Indien geen beroep op een rechter meer zou openstaan of hebben opengestaan tegen de Beslissing is er geen reden om dit criterium slechts van toepassing te laten zijn nadat de schade is opgetreden, zoals bij een vordering tot schadevergoeding op grond van artikel 6:162 BW ofwel onrechtmatige daad, in geval het optreden van de schade alsnog kan worden voorkomen, zoals in het onderhavige geval.

31. Uit EHRM (Gc), 10 oktober 2012, appl.no. 58331/09 (Gregačević v. Croatia), r.o. par. 49, blijkt dat de toepassing van artikel 6 EVRM in de kern neerkomt op *fairness* ofwel eerlijkheid:

The Court reiterates that the key principle governing the application of Article 6 is fairness. The right to a fair trial holds so prominent a place in a democratic society that there can be no justification for interpreting the guarantees of Article 6 § 1 of the Convention restrictively (see Moreira de Azevedo v. Portugal, 23 October 1990, § 66, Series A no. 189, and A.B. v. Slovakia, no. [41784/98](#), § 54, 4 March 2003).

De frase "(...) eerlijke en onpartijdige behandeling (...)" uit het criterium van de Hoge Raad kan daarom niet worden opgevat als bestaande uit twee cumulatieve vereisten, maar slechts als tautologie, evenals bijvoorbeeld het geval is bij de uitdrukking pracht en praal. De Hoge Raad is immers in hiërarchie ondergeschikt aan het EHRM.

32. Uit het voorgaande blijkt afdoende dat bij de voorbereiding van de Beslissing zo fundamentele rechtsbeginselen zijn veronachtzaamd dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling als bedoeld in artikel 6 EVRM niet kan worden gesproken. Bij de totstandkoming van de Beslissing werd naast het recht op een eerlijk proces, zoals in deze paragraaf is uitgelegd, ook het recht op vrije nieuwsgaring van Brouwer, zoals in de volgende paragraaf wordt uiteengezet, veronachtzaamd.

33. Daarmee is in geval tegen de Beslissing geen rechtsmiddel meer zou openstaan of hebben opengestaan voldaan aan de criteria van genoemd arrest van de Hoge Raad en dient alsnog in het onderhavige geval te worden rechtgesproken.

IV.II. De Beslissing perkt het recht op vrije nieuwsgaring van Brouwer op niet-noodzakelijke, disproportionele, irrelevante en inadequate wijze in

34. Helder is dat het recht op vrije nieuwsgaring van Brouwer op grond van artikel 10 EVRM, wat tevens ziet op de vrijheid om "(...) inlichtingen of denkbeelden te ontvangen en te verstrekken (...)", door de Beslissing wordt ingeperkt. Het wordt Brouwer immers niet toegestaan om de regiezitting integraal audiovisueel te verslaan. De vraag daarbij is of deze inperking voldoet aan de gestelde voorwaarden.

35. Het recht op vrije nieuwsgaring kan ingevolge artikel 10 lid 2 EVRM slechts worden beperkt, indien deze beperking bij de wet is voorzien en deze noodzakelijk is in een democratische samenleving, bijvoorbeeld in het belang van het voorkomen van wanordelijkheden. In het arrest van het EHRM van 26 april 1979, ECLI:NL:XX:1979:AC6568, Sunday Times / Verenigd Koninkrijk, heeft het

Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) het in dit artikellid bedoelde begrip 'wet' uitgelegd. Dit betreft zowel een wet in formele zin als een wet in materiële zin en kan ook ongeschreven recht omvatten, mits het aan de vereisten van kenbaarheid en precisie voldoet. De Persrichtlijn voldoet aan deze definitie. Dat betekent dat in beginsel op basis van de Persrichtlijn het recht op vrije nieuwsgaring mag worden beperkt.

36. Vervolgens is de vraag of de aan Brouwer opgelegde beperking in de zin van artikel 10 lid 2 EVRM 'noodzakelijk' is in een democratische samenleving. Hiervan is sprake wanneer er een dringende maatschappelijke behoefte bestaat aan de beperking, er een proportionele verhouding bestaat tussen doel en beperking en de aangevoerde redenen relevant en adequaat zijn (vergelijk het onder r.o. 4.2 aangehaalde arrest van het EHRM Sunday Times / Verenigd Koninkrijk).
37. Artikel 3.8. van de Persrichtlijn schrijft, als eerder aangegeven, voor dat bij afwijzing van een verzoek om een deel van een zitting op te nemen een motivering wordt gegeven waarbij het belang van openbaarheid tegen een ander relevant belang/andere relevante belangen wordt afgewogen.
38. Uit de motivering van de (afwijzende) Beslissing van de Voorzitter, namelijk dat het bij een regiezitting slechts om onderzoekswensen en niet om een feitelijke behandeling gaat en het belang van openbaarheid daarom beperkt is, kan worden afgeleid dat kennelijk openbaar belang verondersteld wordt te ontbreken of minder zwaar te wegen en een audio-visueel verslag daarom onnodig wordt gevonden.
39. De motivering geeft, als gezegd, geen blijk van de vereiste afweging tussen het openbaar belang enerzijds en een ander relevant belang/andere relevante belangen anderzijds. Ten eerste is er daarom sprake van een motiveringsgebrek ten aanzien van de reden waarom het openbaar belang in het onderhavige geval geen of minder zwaarwegende betekenis zou toekomen. Ten tweede voldoet de Beslissing daarmee niet aan het vereiste dat deze inperking bij wet, in dit geval: bij Persrichtlijn, is voorzien.
40. Als eerder betoogd, is een regiezitting echter allerminst van openbaar belang ontbloot. De behandeling van de onderzoekswensen is geen onbetekenende formaliteit, maar kan grote gevolgen hebben voor de feitelijke behandeling van de zaak. Voorts staat buiten kijf dat aan behandeling van de onderzoekswensen op 12 oktober 2023 door het wrakingsverzoek nog niet is toegekomen. Derhalve moet aangenomen worden dat dit bij het vervolg van de regiezitting op 22 mei 2024 pas aan bod komt. Daarmee zou vast moeten staan dat er hoe dan ook openbaar belang bestaat om de regiezitting van 22 mei 2024 integraal op te nemen. Het is in dit opzicht niet aan de Voorzitter om in te schatten welke delen van de behandeling van de zaak mogelijk meer en welke mogelijk minder in trek zullen zijn bij een groter publiek (zich een oordeel aan te matigen over de te verwachten kijk- en luistercijfers) om vervolgens aan de hand daarvan voldoende openbaar belang aan te nemen of niet.
41. In de motivering van de Beslissing wordt voorts geen van de in artikel 10 lid 2 EVRM aangegeven inperkingsgronden expliciet genoemd. Daarbij valt tevens zonder nadere motivering niet in te zien welke van deze inperkingsgronden hierbij van toepassing zouden kunnen zijn, laat staan dat toepassing daarvan in het onderhavige geval zou voorzien in een dringende maatschappelijke behoefte.
42. Zo lang niet uit de motivering van de Beslissing blijkt dat het gaat om een beperking die in een democratische samenleving noodzakelijk is, staat daarmee bij voorbaat vast dat de inperking disproportioneel is.

43. In geval alsnog zou worden beweerd dat een inperkingsgrond als bijvoorbeeld het voorkomen van wanordelijkheden, de goede zeden of de bescherming van de rechten van anderen is bedoeld en met zich zou meebrengen dat er een dringende maatschappelijke behoefte zou bestaan om te worden gevrijwaard van audiovisuele opnamen gedurende een deel van de regiezitting, dient hiertegen te worden ingebracht dat daartoe in het geheel geen, laat staan relevante en adequate redenen zijn aangevoerd.
44. Samengevat: niet aannemelijk is dat er überhaupt relevante problemen ontstaan door de regiezitting integraal audiovisueel te verslaan en zonder persoonsnamen achteraf te publiceren, zeker niet nu elke motivering daarvoor ontbreekt.
45. Ook zijn in het geheel geen, laat staan relevante en adequate redenen verstrekt waarom enkel:
- beeld- (en dus geen geluids)opnamen mogen worden gemaakt van de opkomst van het hof;
 - het hof, bestaande uit de raadsheren en de griffier, daarbij in beeld mogen worden gebracht;
 - beeldopnamen mogen worden gemaakt met één camera op statief vanuit een vast camerapunt; en
 - geluids- (en dus geen beeld)opnamen mogen worden gemaakt van de voordracht door de advocaat-generaal.
46. Daarmee staat vast dat de inperking van het recht van vrije nieuwsgaring van Brouwer door middel van de Beslissing niet-noodzakelijk, disproportioneel, irrelevant en inadequaaf is.

V. VORDERING

47. Brouwer vordert dat de kantonrechter zich desnoods op grond van genoemde uitzonderingscriteria uit het arrest van de Hoge Raad, 3 december 1971, ECLI:NL:HR:1971:AB6788, NJ 1972, 137 (Hotel Jan Luyken/Staat) bevoegd acht te oordelen in het onderhavige geval.
48. Brouwer vordert vervolgens om alsnog, namens Potkaars, integraal audiovisuele opnamen te mogen maken van het vervolg van de regiezitting op de wijze waarop hij dat tijdens rechtszittingen gebruikelijk is te doen, namelijk met twee camera's, elk op een statief, waarbij de opname slechts achteraf en zonder persoonsnamen zal worden gepubliceerd, op straffe van een eenmalige dwangsom van EUR 10.000 mocht hier gedurende de betreffende regiezitting per rechterlijke beslissing van worden afgeweken.
49. Omdat dit een vordering van onbepaalde waarde betreft, beseft Brouwer dat het met oog op de bevoegdheid van de kantonrechter in dit geval op zijn weg ligt om op grond van artikel 93 sub b Rv duidelijke aanwijzingen te verschaffen dat deze vordering het bedrag van EUR 25.000 niet te boven gaat. Volgens vaste rechtspraak kan hieraan gevolg worden gegeven door het totaal van het gevorderde te maximeren op ten hoogste EUR 25.000 en af te zien van al het meerdere. Zie bijvoorbeeld: Rb. Amsterdam, 1 december 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:8442, r.o. 4.6. Zie ook: Rb. Rotterdam, 9 december 2022, ECLI:NL:RBROT:2022:10788, r.o. 4.4. Volgens vaste rechtspraak wordt de vordering van een dwangsom overigens buiten beschouwing gelaten bij de bepaling van de absolute competentie van de kantonrechter. Zie bijvoorbeeld Rb. Noord Holland, 10 augustus 2022, ECLI:NL:RBNHO:2022:6962, r.o. 3.4.

50. Brouwer maximeert derhalve het totaal van zijn vorderingen op EUR 10.000 en ziet af van al het meerdere.

51. Brouwer vordert de Staat te veroordelen in de kosten van de procedure. Onder de kosten van deze procedure wordt onder meer begrepen een bedrag aan salaris alsmede de nakosten, zulks met bepaling dat de Staat over het bedrag van de proceskosten en de nakosten de wettelijke rente verschuldigd zal zijn vanaf twee weken na betekening van het vonnis.

VI VERWEER

52. De motivering van de Beslissing door de Voorzitter luidt slechts, als weergegeven, dat tijdens een regiezitting geen feitelijke behandeling plaatsheeft, maar onderzoekswensen worden behandeld en dat het belang van openbaarheid daarom beperkt is.

V. SPOEDEISEND BELANG

53. Redelijkerwijs valt niet te verwachten dat in de periode tussen 10 maart 2024 en 22 mei 2024 een bodemprocedure bij het kantonrecht wordt afgerond. Daarmee is voldaan aan het vereiste van spoed voor een kort geding.

MITSDIEN:

het de kantonrechter behage bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad,

gedaagde te veroordelen om Brouwer, namens Potkaars, toe te staan om van het vervolg van de regiezitting integraal audiovisuele opnamen te maken op de wijze waarop hij dat tijdens rechtszittingen gebruikelijk is toe doen, namelijk met twee camera's, elk op een statief, waarbij de opname slechts achteraf en zonder persoonsnamen zal worden gepubliceerd, op straffe van een eenmalige dwangsom van EUR 10.000 mocht hier gedurende de betreffende regiezitting per rechterlijke beslissing van worden afgeweken, waarbij Brouwer overigens het totaal van zijn vorderingen maximeert op EUR 10.000 en afziet van al het meerdere; en

gedaagde te veroordelen in de kosten van de procedure, waarbij onder de kosten van deze procedure onder meer wordt begrepen een bedrag aan salaris alsmede de nakosten, zulks met bepaling dat de Staat over het bedrag van de proceskosten en de nakosten de wettelijke rente verschuldigd zal zijn vanaf twee weken na betekening van het vonnis.

Kosten dezes voor mij, deurwaarder, zijn EUR